

מכתרים ארותי

...לאחר שהעליתי בשפע של תזכירים על דבר השינויים הפיזיים שחלים בו מדי פעם לטובה, וכן זה בלשון הנראית בעיניו יפה — אותם בלעתי לגמרי בלי תיאובן, החליט (1132/31) לא לגרום לי יותר טירחה ולקלקל את המכתב בעצם ידי המלוכלכות. כך שידי נקיות הפעם, ואינן במעל הזה. בינתיים הוא החליט גם לכתוב את קולמוסו, שאבג, הוא יכול כבר לקנות לו חדש — ואת לבו — אל נערה כבת 16. יש לו האומץ לא לפרט תכונות נדרשות, מלבד שתהיה תל-אביבית או מהסביבה, ותהיה בסדר מכה בחינוך. הוא עצמו איננו אוהב גינגיות וקומות אינה עולה על 1.67 ס"מ. אך אם חשבתן שהוא כבר גמר — טעות. הוא גם דורש פוט. ומבטיח שהכל יהיה בסדר.

כולם, אבל כולם, אומרים עליה שהיא נחמדה. אך בפרט מפורסמת אני בהיקף מתני הצר במיוחד. חלילה לך לחשוב שאני משי וייצתה. לא ולא. אלא פשוט שתדע אל מי מתכוונן אתה לכתוב. היא בת 18, וכאמור אוי היא אוהבת מכוניות. שלח לה תמונה. גם שלך.

★ ★ ★
ידי לא במעד
(1132/31) חושב שהוא נורא חכם ושאינו מיותרת, ועל כן מנסה הוא את מכתבו כפי שלדעתו הייתי אני עצמי מנסחת אותו. טוב, נו:

זהו זה, נו, מה אפשר לדרוש מבוגר תוכן תל-אביבי? אם אינכן רוצות לקרוא יותר, הפסקנה. כי הפעם לא אני חוברת את השטות האלה וזה לא פוגע בי אם אינכן קוראות. חוץ מזה, מה איכפת לי, בעצם, אם לא תענינה לוי? בשבילי אתן יכולות, בכלל לשבת בבית. גם אתה. לפעמים אפשר להיזרס, אתה יודע, כשחוצים את הרחוב בדרך לשלשל מכתב לחיבת-הדואר.

נערת השבוע

טפשעשרה ונערת אקמן

איפה היית אתמול? חיפשתי אותך רציני לקחת אותך אתי לראות את בחירת נערת אקמן זה היה מצחיק נורא, בהיי. גועל נפש איך הן לא מתביישות. חתיכות די אימות אבל היו שתיים נחמדות. אחת ליביה ואילו אליס אחת עם שערות בלונדיות שהיו בטח צבעה איהן כל כך הרבה שהן נראות כבר כמו צמר גפן אבל יש לה גוף מותק.

היה שם איזה מנחה אחד איזה יקה ששמו שמשון שרון הוא היה נורא מצחיק. הוא לבש חליפה שתורה עם מכנסיים בלי קפל ונעליים שחור-לבן ואמר כל הזמן חוכמות נורא טפשות ודיבר גם יקית. וקישקש שכל אחד כבר כל כך רגיל לבוא לבחירות של נערת אקמן כל שנה כמו שהוא רגיל לקום. אז מה אמרת לך? כן, הבחירות היו נורא סתמיות והן לבשו כל מיני דברים של אקמן שבאמת לא עלו וכל אחת עלתה למסלול עם מחיר לא שלה, של השמלה. והן היו מקושקשות לא יפה והאליס הזוית אפילו קרצה פעם לחבר שלה כאילו שלא ראיתי. מה, זה אסור לדוגמנית, אסור לה להבליט את עצמה רק את השמלה קראתי את זה באיזה מקום לא זוכרת איפה. אז אם הן יכולות להיות נערת אקמן אני יכולה להיות מלכת העולם, מה, פשוט אין לי חשק.

ופתאום היה חרובן המיקרופון התקלקל ושמשון שרון הזה כל הזמן עשה פרפר חזק וזה לא הלך וזה פתאום הסתדר ושוב התקלקל היה מצחיק נורא ופתאום הוא הכריז שיהיה חידון של בנק לאומי ומי רוצה להשתתף. אז עלו שתי נשים מבוגרות ואחת צעירה שהיתה עם שמלה לבנה ותחתונים כחולים והוא חיך ושאל מי יודע כמה סניפים יש לבנק לאומי בארץ ואחר כך שאל מי יודע כמה סניפים יש לבנק לאומי בתל-אביב ואיזה חיא המתנה הכי יפה לבר-מצווה. מה את לא יודעת? חשבון חסכון לבנק לאומי זה היה זרעה וכולם התחילו לצעוק די! די! לא רוצים! ראית את המגישה הזוית מאולמי גיל? היא רצתה להכריח אותי להזמין דברים לא התחשק לי מה! או היא אמרה שכרטיס-הכניסה הוא יותר מדי זול שאני מוכרחה להזמין או דחקא לא הזמנתי ואמרת לי נראה אותך מה תעשי לי אבל היא לא העיזה, ובדיוק באותו רגע השמשון שרון מתחיל לשיר שיר נוראי שהוא בעצמו חיבר והיה כתוב על התוכנית כל הזכויות שמורות. והוא רצה להכריח את כולם לשיר את זה אתו. המגישה היתה של סהייבון. וזה על מרקי מנאון אני מוכרחה לשיר לך את זה שמרתי את זה בארנק. טוב, רק את הבית האחרון: זאת זכרי / אם להסוך זמן תרצי / בביתך השתמשי / רק במוצרי מנאון / למען חיברתי את שירי / ובתאבון למרקי מנאון / מאחל שמשון שרון. עכשיו אני יודעת למה הוא כל כך חכם הוא בטח אוכל כל הזמן מרקים כאלה. תגיד, אולי שמעת מי נבחרה בסוף? הלכתי באמצע.

היא נראית חפה לגמרי מפשע, אבל כמו שאתם רואים אותה, אחראית אשה צעירה זו לכך שדני קיי שר את ארץ זבת חלב. זוהי שולמית ליבנה, והיא לימדה אותו שיר-מולדת יקר, ומאז אחד מתחביבי המתוקים של הקומיקאי המסורף, הוא להעיר בשלוש בלינה את ידידיו היהודים. לשיר להם בטלפון את ארץ זבת חלב. היא מוכרת בחיפה — שם היא מוזיקת כוזמרת המקור מית מס' 1 — כשולה הגינגית, והיא באמת כזו, גם באופי. תמיד היתה שוויצרית ורבת-מרץ, ועוד בימים הטובים של המכבי הצעיר וההננה, היתה מלהיבה את החברה בשירה. בעלייה המפורסמת לברייה היתה זו שולה, במכנסי וחולצת חאקי, שעמדה ושרה מלוא גרונה לא נוז מזה כשכולם נחרים מחזיקים אחריה. מזה הצלחתם ודאי להבין שהיא כבת 28. היא נשואה, יש לה שני ילדים. אולם עובדה זו אינה משנה את פעילויותיה הקוליות של שולה. היא מוסיפה להופיע בשירה בחיבת נוח, בישובי ספר או קיבוצים. ניתן לה קצת לדבר על עצמה. היא שונאת: „אנשים המתכננים הכל מראש ואינם מטוגלים לשום דבר ספונטני; „לצאת להופעה בליל שבת; „את סימונה מדימונה ושותי; „אוהבת; „לענות בחיוב כששואלים אותי אם צבעתי את שערי; „תיאטרון; „את הבלדות הישראליות שעדיין לא נכתבו; „גויאבות; „כשמבקשים ממני לשיר כדור בשר; „לשוחח עם בתי, לימוד, לפני נשיקת לילה טוב.“

בודרה, או אין לך חבר?

תראי מה שמלבסי בן 21 יכול לעשות (1132/29):
הוא כותב, יעני, אל נערה שבדמיון:
...חזרתי הביתה מה הסרט אנקת גבהים. הבית היה ריק ומשמים. חורים אפלים וחופני-בדידות. הפעלתי את מקלט הרדיו ונעימה קלילה פיומה בחשאי. לגמתי קצת לפתן מן המקרר והתחלתי חושב, נזכר ומסכם. „היודעת את מי אני? מסופקני. נפגשנו לראשונה לפני המין זמן. נפגשנו. מזור לכתוב מלה זו. אפילו שלום לא אמרנו איש לרעותו. אפילו את שמך לא ידעתי. לאחר מכן ראיתך רבות. ברחוב, בקולנוע, באוטו בוס. שאלתי לשמך. אמרו כי שמך שם חמוד. „ולאחר מכן חלפו שבועות וכמעט ושנתחת מלבי. הייתי בהמון מקומות. היכרתי נערים ונערות. מצאתי את עצמי מחבב כמה מהן, אך בשבועות האחרונים הופעת. צצת כאילו חדשה. וחקרתי ושאלתי ואמרו כי את בודרה. האמנם בודרה הינך, אי שמא רק אין לך חבר? „כי אני מבחין בין שני אלה. את יכולה להיות לבדך ללא חבר, אך בכל זאת לא בודרה. לחזור הביתה בערב, אחרי לימודים, או סרט, או מסיבה ולהרגיש ריקנות. להרגיש כי את חסרה משהו. כי אותם רגעים בהם שקפו החיים סביבך, בניחוחך היו ושוב את לבדך, עם עצמך, עם מחשבותיך. „ואני כך. מזה זמן רב. ואני מרבה לחשוב. ולשאל, ביחוד את עצמי. למה? מדוע? היכן טמון המפתח ליופי, לאישר, לאי-בדידות? „יושבת את לך בחדרך, קוראת ומחייכת. חייכי נערה, חייכי. זהו אני, רגשני במקצת ובודד עד להוויעי. התפתרי את חלומי? תהיי הפתח למשהו אחר, יפה יותר, טוב יותר? „מכתב הוא דרך נואלת במקצת להיכרות. הרי כאן משהו קר. משהו שאינו מסוגל להביע ולמסור הכל, אך אינו מכירך, ואהיה מגוחך במקצת אם אגש אליך, סתם ככה, ברחוב, ואומר לך: תראי נערה העניין הוא כך וכך. „ובכן, אני כאן, מנסה לעשות רושם על ידי מלים ומשפטים. והייתי רוצה לראותך, לדבר עמך, למצוא נושא משותף, ואולי אף גשר, גשר מוצק ואיתן. התסכמתי לראותני, לשוחח אתי ולכתוב? „מגננים סוינג נהדר ברדיו. את רוקדת? איזה שאלה טפשית. את בודאי טובה בריקודים. התאמיני שאני כמעט אסס גמור בכך? פשוט, כל המסיבות שהייתי בהן, מסתכמות במספרן באצבעות יד אחת. אני מת לרקוד ועושה זאת לעתים לבדי. בבית. חסרה לי ההתחלה, הכניסה לעולם הריקוד. „את, בטח משתעממת. אני קופץ מנושא לנושא כסנאי קטן המקפץ מענף לענף. „איני יודע כרגע היכן למצאך. איני יודע עדיין איך. ברגע שאראה אותך אוסיף לך מספר מלים לך, ורק לך... „טוב, טוב. אני שותקת.

מכתב הוא דרך נואלת במקצת להיכרות. הרי כאן משהו קר. משהו שאינו מסוגל להביע ולמסור הכל, אך אינו מכירך, ואהיה מגוחך במקצת אם אגש אליך, סתם ככה, ברחוב, ואומר לך: תראי נערה העניין הוא כך וכך.

מכתב הוא דרך נואלת במקצת להיכרות. הרי כאן משהו קר. משהו שאינו מסוגל להביע ולמסור הכל, אך אינו מכירך, ואהיה מגוחך במקצת אם אגש אליך, סתם ככה, ברחוב, ואומר לך: תראי נערה העניין הוא כך וכך.

דע אל מי אתה כותב

לא קשה להבחין (1132/30) מנהלת פרשת אהבים ארוכה ולוהטת עם עצמה. השיר ששר מוריס שבלייה בגיגית, תודה לאל שאינני צעיר יותר — מתחיל לקבל משמעות עמוקה בעיני. ובכן, הנה היא לפניכם. היא אומרת שלא תחשוב, שזו סתם עוד אחת נוספת, המנסה את מזלה במדור. שטויות. טעית טעות מרה. היא פשוט מוקפת בחורים. רבים ונחמדים. „אך הצרה, אומרת היא, „שלכולם אין מכונית. אוי! כמה אוהבת אני את הנסיעה במכונית נחמדה לטיולים מרתקים ומעניינים.“

★ לכל השנה ולכל המשפחה ★ לטיול ולספורט ★

לנעור ובש יומדין

אחרי הגלוח בימי חמסין ★ לטיפול בעור והאנתו